

ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΧΡΟΝΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ ;

‘Απ’ τήν ἐποχή τῶν Φαραῶ. Ὅτι Αἰγύπτιοι χρησιμοποιοῦσαν τὰ κουδούνια καί τίς καμπάνες γιά ν’ ἀναγγέλλουν τήν ἑναρξή τῶν ἑορτῶν τοῦ Ὁσιρίδου.

Κι’ οἱ Κινεζοὶ μεταχειρίζονταν τίς καμπάνες πρὸ 2601 χρόνων π. χ. Ὁ ‘Ααρὼν εἶχε κρεμασμένα ἀπ’ τὸ ἄρχειρατικὸ του ἔνδυμα 360 κουδούνια, ὅσες μέρες δηλαδή ἔχει ὁ χρόνος.

Οἱ καμπάνες πρωτοφάνηκαν στὴ χριστιανικὴ ἐκκλησία τὸν καιρὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Κατ’ ἀρχὰς οἱ κώδωνες αὐτοὶ τῶν ἐκκλησιῶν ὠνομάζοντο «Νόλας» πέρνοντας τὴν ὀνομασία αὐτὴ ἀπ’ τὸν Ἐπίσκοπο Παυλῖνο τοῦ Νόλας, μὰ ὕστερα ἄλλαξαν ὄνομα καὶ ὠνομάσθησαν «Καμπάνες» εἰπεὶ κατεσκευάζοντο ἀπὸ χαλκὸ τῆς Καμπανίας.

Γιά πρώτη φορὰ πού οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ προσεκήλθησαν στὶς ἐκκλησίας ἀπ’ τὸν ἦχο τῆς καμπάνας, ἦταν κατὰ τὸ ἔτος 605 μ. χ. στὴ Ρώμῃ. Στὴν Ἀγγλία κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα οἱ κωμψάνες κτυποῦσαν κάθε φορὰ πού πέλθαινε ἕνας χριστιανός. Οἱ μεγαλύτερες καμπάνες εἶνε τῶν Ρωσικῶν ἐκκλησιῶν. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας οἱ καμπάνες στὴν Ἑλλάδα εἶχαν ἀντινασταθῆ μετὰ τὰ σήμαντρα. Στὴ Γαλλία κατόπιν ψηφισμάτος τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἡ καμπάνη καταργήθηκε καὶ ἔγιναν τηλεβόλα.

ΠΟΣΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

Ἡ ταχύτης τῆς ἀναγνώσεως, κατὰ τὸν ἀμερικανὸν ἰατροφιλόσοφον Μπρουν, ποικίλλει ἀνάλογα μετὰ τὴ γλῶσσα, μετὰ τὸ θέμα καὶ μετὰ τὸ ἐνδιαφέρον πού ἔχει τὸ ἀναγινωσκόμενο βιβλίον. Ὁ κήριος Μπρουν ὑπολογίζει ὅτι τὸ ἀνάτατο ὄριο ταχύτητος στὸ διάβασμα, εἶνε 400 λέξεων, σ’ ἕνα λεπτὸ τῆς ὥρας. Τὰ παιδιὰ μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 12 ἐτῶν μποροῦν νὰ διαβάσουν καὶ γρηγορότερα, γιὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν αὐτῶν, εἶνε ἐπιπλοαίη καὶ γίνεται πάντοτε μετὰ παραίτησιν λέξεων καὶ μετὰ ἀκρωτηριασμὸ διαφόρων φράσεων.

δυσκολία : Ἐφρευγε κανεὶς ὅταν ἤθελε, πήγαινε ὅπου ἤθελε καὶ γύριζε ὅταν ἤθελε... Ἀφοῦ τὰ ἔτοιμασε ὅλα, ὁ Τάκης εἶπε τὴν ἀπόφασίν του στὴν οἰκογένειαν :

- Τὸ Σάββατο φεύγω !
- Μὰ ἔτσι ξαφνικά, καίμηνε ; παραξευνέθηκε ὁ Νίκος.
- Πρέπει νὰ προφτάσω, ἢ χάσω μὴ θέση πού μοῦ γράφει ὁ Νάσος, στὰ Μικτὰ Δικαστήρια...

Ἦταν ψέμα βέβαια. Μ’ ἀφότου εἶχε φύγει ὁ Νάσος, πολλὲς φορὲς εἶχε γίνει λόγος στὸ σπίτι μετὰ τὰ Δικαστήρια αὐτὰ τῆς Αἰγύπτου, - ὄνειρο καταφνῆς πολλῶν νέων δικηγόρων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, - κι, οἱ συγγενεὶς εἶχαν τὴν ἰδέα πὺς κι ὁ Τάκης θὰ μποροῦσε κάποτε νὰ ἐπιδιώξῃ μὴ καλὴ θέσιν ἐκεῖ. Ὁ Νάσος τοῦ ἀνοίγει τὸ δρόμο. Ἐτσι κανένας δὲν κατάλαβε τὸ λόγο ἐκείνης τῆς βίας καὶ τὸ ψέμα πού πλάστηκε γιὰ νὰ τὴ δικαιολογήσῃ. Ἄν ἦταν δυνατὸ νὰ φαντασθῶν ! Κι’ ἀρῆσαν τὸν Τάκη νὰ φύγῃ κ’ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὅπου τὸν εἶχαν ἀρῆσει τότε νὰ φύγῃ κ’ ἀπὸ τὸ σπίτι.

- Τὸ Σάββατο λοιπὸν ;... Ἐ, ἀφοῦ εἰς’ ἔτοιμος κ’ ἀφοῦ εἶνε τὴσ ἀνάγκη...

Ἡ Δώρα νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια τὸξε κάπως μετανοιώσει. Ὅχι βέβαια πὺς ἀγαποῦσε ἀκόμα κ’ ἤθελε κοντὰ τὸν Τάκη. Ἀπεναντίας, μετὰ τὴν ἐπρόσβολή πού τῆς ἔπαιε, τὸν εἶχε πγαθῆ, τὸν εἶχε μισήσει, δὲν ἤθελε οὐτὰ νὰ τὸν βλέπῃ, οὐτὰ νὰ τὸν θυμάται. Ἀλλὰ ὁ μεγάλος θυμὸς τῆς εἶχε περάσει. Κι’ εὐρισκε πὺς ἦταν σκληρὴ ἡ τιμωρία πού τὸν εἶχ’ ἐπιβάλει. Ἐπὶ τέλους φοβόταν ἡ τὰ ἐπακόλουθα, χωρὶς νὰ ξέρῃ κ’ αὐτὴ τί μποροῦσε νάταν. Καὶ τῆς ἔρχονταν νὰ τοῦ πεῖ, νὰ τοῦ ξαναγράψῃ : »Μεῖνε. Δὲν θὰ πῶ τί ποτὰ τοῦ Νίκου, φτάνει νὰ μὴ σὲ ξαναἰδῶ στὰ-μάτια μου...» Μὰ ὅταν ἀκούσε κ’ αὐτὴ γιὰ τὰ Μικτὰ Δικαστήρια, πού τῆξε ξανακούσει, μπροστὴ νὰ μὴν πιστεψε ὅλους διόλου τὸ ψέμα, συλλογιστικε ὅμως πὺς, ἂν πήγαινε στὴν Αἰγύπτο ὁ νέος δικηγόρος, μποροῦσε πραγματικῶς ν’ ἀποκατασταθῇ καὶ νὰ ζήσῃ καλύτερα παρ’ ἂν ἔμεινε στὴν Ἀθήνα. Διὲν ἐπῆγαινε τίποτα, ἂν θάφρευγε κάπως βασικά. Ἐτσι βρῆκε πάλι τὴν τιμωρία μικρὴ. Καὶ δὲν τοῦ εἶπε δὲν τοῦ ξαναγράψε τίποτα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Σ.

Μία μικροσκοπικὴ σιλουέττα τὴν ὁποία διακρίνει ἔμφυτος χάρις. Τὸ πρόσωπό τῆς σὰν φιλντινέο ἀνεδείχθη ἔτι περισσότερον τώρα πού ἀπεχωρίσθη τῆς χρυσεῆς κόμης τῆς καὶ ἔχει κόψη τὰ μαλλιά τῆς κατ’ ἀριστοτεχνικὸν τρόπον. Πάντοτε συμπαθέστατα ντυμένη, διότι ἡ τουαλέττε τῆς εἶνε ἐκτάκτως σικ καὶ πολὺ ἀπλές. Αἱ ἐμφανίσεις σὲ κοσμικὰ κέντρα εἶνε πολὺ σπάνια, ἀντιθέτως θεάται πολὺ συχνὰ σὲ παραστάσεις ξένων θιάσων καὶ σὲ συναυλίες. Σχετίζεται μετὰ ὀριζόμενον φιλικὸν κύκλον ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ζῇ καὶ συμπεριφέρεται ἔχει ὑποκινήσῃ τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ θαυμασμόν. Τὸ ὕψος τῆς κάπως ψυχρὸν, ὅταν ὅμως μειδιᾷ, μειδιᾷ κατὰ τρόπον πολὺ πιεζάντιο καὶ αὐτὸ τῆς ἀποδίδει χάριν καὶ συμπαθητικὸτητα. Ἀνήκει εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀθηναϊκὴν τάξιν καὶ εἰς ἀρχοντικὴν οἰκογένειαν, ὅταν δὲ τὴν συνοδεύῃ ὁ νεαρὸτάτος υἱὸς τῆς, δίδει ἐντύπωση ἀδελφοῦ τῆς.

Ἡ Μονταῖν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αἱ παραστάσεις τῆς κ. Σεργίν ἀπετέλεσαν ἐξαιρετικὸν κοσμικὸν γεγονός, ἡ πλατεία καὶ τὰ θεαρεῖα παρουσίαζαν ὄρατοτατον θέαμα ὑπὸ ἔποχην καιραιοῦ τῶν τουαλετῶν, βαρυτίμων μαντῶν, καὶ χρυσοποικιλτων σορτῶν γαρνιρισμένων μετὰ γούνης.

- Ἀλλὰ ὅπως πάντοτε ὁ συντονισμὸς τῶν ἀρμονικῶν βραδυνῶν τουαλετῶν διεκόπτετο ἀπὸ κάτι ἀγῶρισμα ταγιέρ καὶ φορέματα σπορ, καὶ κάτι καπέλλα καστόρινα κλὸς πού ἀπέκρυπταν τέλεια τὴν θέαν τῶν φερουσῶν αὐτῶν.

- Ἰδιαιτέρως ὄραται ἐμφανίσεις εἰς ὅλας τὰς παραστάσεις—διότι ὡς ἐπὶ τῶ πλείστον τὸ αὐτὸ κοινὸν χειροκρότησιν τὴν κ. Σεργίν—ἦσαν κ. Σ. Βαλαωρίτη τουαλέττα ξανθόχρυσον καὶ σορτῶν μπροσπῆ χρυσεῆ, γαρνιρισμένη μετὰ γούνα στὴν αὐτὴν ἀπόχρυσον καὶ ἕνα πελοῦδιον χρυσάνθεμον κίτρινον κ. Οἰκογενίη μαῦρη βελουδινὴ τουαλέττα, μαῦρο βεῦλινο τυριμάν καὶ ἐσάρτα ἀπὸ ἀληθινὴν γούνα ἀρζάν, κ. Μαλαμίδη φόρεμα καὶ καπέλλο σὲ ἀπόχρυσον κοκκινῆ—ταγκὸ, κ. Ἀρβανίτου τουαλέττα ἔξωμον, καὶ καπέλλο βελουδῖνο σὲ χροῖμα ροῦ—φουξίας, κ. Καίτη Παγκάλου μαῦρο ντεκολτέ καὶ βελουδῖνο μπρεξὶ εἰδος ἀφρικανικόν, δις Σ. Καμπάνη κομψότατον καὶ κομψὸν σύνολον, ἀποτελούμενον ἀπὸ φόρεμα μουσελίνα ἐμπριμέ, μαῦρο μαντῶ, καὶ καπέλλο μαῦρο, κ. Αρσουλία φόρεμα μαῦρο γαρνιρισμένον μετὰ ροῦ καὶ χρυσοῦ, ἡ αὐτὴ γαρνιτούρα ἐπαλαμυρνάτο καὶ στὸ μαῦρο βελουδῖνο καπέλλο τῆς, δις Φιλικὸν πράσινον ζορζέτ καὶ «σορτῶ» ἀπὸ βελουδο σιφῶν μορνοτρε, κ. Στ. Φωτιάδῃ κομψότατον σύνολον κόκκινον, κ. Κουντουριώτῃ—τὸ γένος Καλλέργη—καλαίσθητον μαῦρο σύνολον, δις Ν. Νικολαΐδῃ θαυμασία τουαλέττα σιφῶν ροῦ φουξίας ἐν συνδυασμῷ βελουδῶν, καὶ σορτῶ βελουδινῶν ἰσοχρόμων περιτριγυρισμένη μετὰ στενὴ μάντα ἀπὸ γούνα μπέξ.

- Προηδὲς ἐγκανιούσθη καὶ τὸ πρῶτον ντε-τασάν στὸ Ρωσικὸ ρεστωρῶν πολλὰ κομψὰ ζεύγη χορεύον ἐκεῖ τ’ ἀπογεῦματα ὑπὸ τοῦς ἡγους ζωηροτάτης ὀρχήστρας καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μάλ-Κίρφο. Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπικρατεῖ ντύσιμο ἀπλὸ καὶ κομψὸ. Ἀπογευματινὸν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὸ ρεζὸ τῆς κομψότητος ἐκ τῶν παρευρεθεισῶν ἀνῆκεν σὲ νεαρὰν κυρία ἡ ὁποία μόλις πρὸ ὀλίγου ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων ὅπου παρέμεινε ἐπὶ 6 ἔτη φέρουσα γαρνιτωμένην τουαλέττα ἀπὸ ντὰ—ντε—σουὰ σὲ χροῖμα βιολεῖ—βυσσινί σὲ κομπ ἐξαιρετικῇ, καὶ καπέλλο πολὺ εὐμορφο ἀπὸ βελουδο καὶ καστόρι στὸν ἴδιον τόνο.

- Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τὸ πρῶτον ντε—τασάν ὑπὸ τύπον μαθήματα χοροῦ παρὰ τῶ κ. καὶ τῆ κ. Ν. Νικολαΐδῃ. Τὸ κομψότατον ἀπαρτεμένον μετὰ τὸν καιραιοῦ τῶν διάκοσμον τῶν αἰθουσῶν, ἀποτελοῦσε ἕνα πλάσιον μονόδον στὶς κομψὲς κεκλημένες, μετὰ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνοντο καὶ ἡ δις Ἐση Χαρισιάδῃ, φόρεμα ἀπὸ σιφῶν μπλέ ζαφειριστῶν, γιανκὰς κλειστός μετὰ βιέξ—ὄρ λαμέ, ζώνη καὶ κομψαὶ στῆν ἴδιον τόνο, δις Ν. Νικολαΐδῃ κρέπ σατέν μαῦρο, εἰδος μπλουζὰς—πλάστρον ροῦ κεντινέο ἀρζάν, δις Τσακισαίνου ἐκ Ρουμανίας, κρέπ—ντε—σιν γκρι ἀρζάν ἐν συνδυασμῷ, κρέπ σατέν ὁμοιόχρυσον. δις Ἐμπεδοκλῆ, τουαλέττα μπροντῶ. δις Παπαδοπούλου, γκρι μπλέ τζαμπέ βελουδῖνον καὶ φούστα κρεμ—ντε—σιν γαρνιρισμένη μετὰ βελουδο. κ. Πετριδῇ ἐκτάκτως σικ σύνολον πράσινο.

Ἡ κοῦρσε τῆς παρελθούσης Κυριακῆς λίαν πολυκόσμος πολὺς κόσμος καὶ μερικὲς σιλουέττες πού διεκρίνοντο διὰ τὴν χάριν τῶν : Κα Ἀθανασιάδῃ, φόρεμα καὶ καπέλλο—ρουμπὶ βιολεῖ εἰδος τζαμπέ τζωρζέ καὶ κασά, μαντῶ κασά στὸν ἴδιον τόνο. Κα Κόντογλου ἐκ Κων/πόλεως, θαυμασία τουαλέττα μπέξ, μαντῶ μπέξ περιτριγυρισμένον ὅλον μετὰ γούνα μπέξ μπουτονιέρα γαρνιραλλί βυσσινί τσάντα βυσσινιά λουστρίνι.

Ἡ Μονταῖν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Τὸ 7ον φύλλον τῆς «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται μεθαύριον Σάββατον 6 Νοεμβρίου. Ἀφθονία ἐκλεκτῆς ἴλης καὶ θαυμασιῶν εἰκότων. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν περιεχομένων του εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς : Ἡ «ἱστορία τῆς ἠθοποιοῦ Πόλας Νέγκρι», «ἡ Πεταλοῦδα τῆς Τρελλῆς» διήγημα τοῦ Ροσσνύ, «Γιὰ μὴ φωτογραφία» ἀμερικανικὴ ἀκτουαλλιτέ, «Οἱ Κοζιάτες πού γίνονται πρωταγωνίστριες», Τὰ «Μυστικὰ τοῦ Κινηματογράφου», Ὁ «Χήρος» διήγημα τοῦ Ἰμάν, ὁ «Πιρετι» παιδικὸ διήγημα, «Πὺς ἄρχισαν τὸ στάδιό τους οἱ μεγάλοι ἠθοποιοί», «Μία φυλὴ ἀγῶν πού ἐκλείπει», «Τὸ Θεωρητικὸν Δολλῆριο», «Ἐνας ἄνδρας πού ἔζησε ὡς γυναίκα», «Ποῖος εἶνε ὁ δολοφόνος;» γερμανικὸ διήγημα, «Οἱ ἄνθρωποι πὺς προλέγουν τὸ μέλλον», «Τὰ μυστήρια τοῦ πνευματικοῦ», «Τὸ Γουρῶνι τοῦ Παπᾶ» γερμανικὸ παραμῦθον, ἡ «ἱστορία τῆς Ἐλεονώρας Ντοῦξε», κλπ. κλπ. Κάθε ἀπὸ τ’ ἀνωτέρω θέματα εἶνε πλουσιώτατα εἰκονογραφημένο. Ἐκτὸς αὐτῶν δημοσιεύονται πολλὰ μικρὰ διηγήματα, παραμῦθια, ἀνέκδοτα, ἀστεία, ποιήματα ἑλληνικὰ καὶ ξένα, γελοιογραφίαι κλπ.